

۷۵ روز گذشت

مدیرعاملی که معرفی نمی شود؟

خانه سینما پس از پشت سر گذاشتن یک انتخابات پرحاشیه که یک بار به تعویق افتاد، حالا گویا وارد چالش دیگری شده‌است. طبق اساسنامه، هیات مدیره جدید، حداکثر دو ماه فرصت دارد تا مدیرعامل را معرفی کند حال آن که هر اکنون ۷۵ روز از تاریخ انتخابات می‌گذرد و هنوز هیچ‌کس موفقیتی مبنی بر انتخاب مدیرعامل مهم‌ترین نهاد صنفی سینمایی کشور منتشر نشده است. هیات مدیره طی این مدت، به‌واسطه پرهیز از هرگونه حاشیه‌سازی، تقریباً هیچ گفت‌وگوی رسانه‌ای ترتیب داد و از فرصت کافی برای جمع‌بندی برخورددار با ارباب بسیار عجیب است. چطور این هیات مدیره تاکنون توانسته به فرد واحدی برای تصدی مدیرعامل خانه سینما برسد.

یک اعتراض نه چندان حرفه‌ای

در نگاه دیگر، شاید بروز برخی اختلاف نظر‌ها در میان اعضای هیات مدیره، دلیل این تعویق باشد. در روزی‌گیری، نتایجی از صندوق بیرون آمد که تأثیر چندانی در انتخابات داخلی هیات مدیره نداشت و محمد مهدی عسگریو که ۱۵ دقیقه مانده به انتخابات بدون رعایت مسیر قانونی معرفی و در انتخابات به صورت مشترک سوم شد، به عنوان رئیس هیات مدیره خانه سینما انتخاب شد. از همان زمان نیز رسانه ها نسبت به این انتخاب اعتراض داشتند.

شائبه‌های انتخاب گزینه‌های احتمالی مطرح شده

در این ۷۵ روز، از برخی چهره‌های سینمایی نظیر منوچهر محمدی و مجید مسیحی به‌عنوان مدیران عامل احتمالی خانه سینما یاد شده که حالا تعویق به وجود آمده، شائبه‌هایی را به وجود آورده است که در ادامه به مهم‌ترین آنها خواهیم پرداخت. نخستین شائبه آن است که احاطایان چهره‌ها یا چهره‌های دیگری که کاندیدای تصدی مدیرعاملی خانه سینما بوده‌اند، ترجیح داده‌اند تا در این شرایط دشوار، از قبول این پست، خودداری کنند. فارغ از برخی تحولات اجتماعی، وضعیت تعویق و سینماگران، از سال‌ها قبل تاکنون به‌رغم است.

شائبه نپذیرفتن این پست از سوی برخی چهره‌های سینمایی، از محتمل‌ترین گزینه‌های ممکن است. مهم‌ترین خواسته سینماگران در زمان تصدی منوچهر شاهسورای، حداقل‌های یک زیست صنفی بود که از جمله آنها می‌شد به مواردی چون امنیت شغلی، بیمه پایه، بیمه بیکاری و معیشت اهالی سینما اشاره کرد. شائبه دیگر، شاید به وفوت‌وقتی مربوط باشد که طی آن، هیات مدیره فعلی درصدد هستند تا با آرایش روانی جامعه بتوانند به انتخاب مورد نظر خود برسند.

یک شبانه دیگر، به انتخاب احتمالی چهره‌های غیرسینمایی برای پست مدیرعاملی مربوط می‌شود. رویکردی که اتفاقاً در ادوار قبلی خانه سینما نیز سابقه داشته و اگر چنین موردی مدنظر است، انتخاب یک فرد غیرسینمایی که قرار است بر سرک مدیریتعاملی خانه سینما نهد، مزین و فرآیندی طولانی‌تر نسبت به انتخاب فردی سینمایی دارد. دلایلی مانند مغفول‌نمایی تا بهینیم هیات مدیره جدید خانه سینما، در صورتی که مدیرعاملی کرسی مدیریتعاملی خانه سینما به سر می‌برند و قرعه سیزدهم رابه نام چه کسی رقم خواهند زد. / ایرنا

عضویت ایران در سازمان همکاری‌های شانگهای می‌تواند ظرفیت سینمای ایران و همکاری در تولیدات سینمایی را افزایش دهد؛ موضوعی که باید مدنظر مسئولان سینمایی و تهیه‌کنندگان سینمای ایران قرار گیرد. با توجه به سفر اخیر رئیس‌جمهور بلاروس به ایران و

کیکاووس زیاری

سیمنای جهان

عضویت این کشور در سازمان شانگهای نگاهی می‌کنیم به
سینمای بلاروس و ظرفیت‌هایی که برای سینمای ایران می‌تواند
به ارمغان بیاورد.

تاریخ سینمای بلاروس به سال ۱۹۲۶ برمی‌گردد که فیلم سیاه و سفید و صامت «داستان جنگل» در لنینگراد جلوی دوربین رفت. برای هنرمندان صنعت سینمای این کشور کوچک در دل اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، چند سال وقت لازم بود تا بتوانند استودیوی فیلمسازی خود را در این مکان ایجاد کنند. این اتفاق سال ۱۹۳۹ افتاد و اولین زمانی بود که شهر مینسک پایتخت بلاروس صاحب استودیوای مستقل فیلمسازی شد. خود این مرکز که احداث آن با استقبال فراوان هنرمندان بومی روبه‌رو شد، با نام «بلاروس‌فیلمز» فعالیت‌هایش را آغاز کرد. تعدادی از هنرمندان معترض و روشنفکران کشور که میانه چندان خوبی با دولت مرکزی در مسکو نداشتند و بیشتر به کمپوزی مستقل راور داشتند تا سرزمینی در دل اتحاد جماهیر شوروی و یکی از جمهوری‌های ۱۵ گانه آن، آغاز فعالیت‌های بلاروس‌فیلمز را نشانه‌ای از استقلال فعالیت‌های سینمایی و هنری در این منطقه می‌دانستند. براین اساس، این‌ها عقیده داشتند باید فعالیت‌های این مرکز هنر را تا حد امکان گسترش داد و دست به تولید فیلم‌های بومی با نگاهی به وضعیت مردم آن زد.

تولد دوباره سینمای مستقل

گرچه از سال ۱۹۲۶ به عنوان تولد سینمای بلاروس نام برده می‌شود، برخی منتقدان بر این باورند که تولد این سینما دو سال قبل از آن و در ۱۹۲۴ بوده است و قبل از تولید درام انقلابی داستان جنگل، فعالیت‌های سینماگران و هنرمندان بلاروسی آغاز شده بود و هسته‌های اولیه این سینما در این زمان بنا نهاده شد. سینمای بلاروس در دوران حاکمیت حزب کمونیست شوروی، بیش از آن‌که هویت مستقلی داشته باشد

سفر «لوپتو» به بمبئی

انیمیشن سینمایی «لوپتو» به کارگردانی عباس عسکری و تهیه‌کنندگی محمدحسین صادقی و احسان کاوه و محصول مرکز انیمیشن سوره همان‌طور که ارکان موقفی را در سینماهای ایران سپری می‌کند، به حضورهای جهانی و بین‌المللی خود هم ادامه می‌دهد تا وایتبر پویایی و رشد هنر-صنعت پویانمایی ایران در دنیا باشد.

لوپتو در تازه‌ترین حضور جهانی خود، راهی جشنواره جهانی کیدز سینمای هند شد و در بخش رقابتی سومین دوره این رویداد با آثاری از کشورهای دیگر رقابت می‌کند.

این جشنواره که از ۱۱ آذرماه در شهر بمبئی کشور هند برگزار می‌شود، به فیلم‌هایی با محوریت کودکان و با شعار «آینده بهتر برای کودکان» می‌پردازد./ جام جم

گیشہ

فروش ۱۷/۵ میلیاردی سینماها در آبان

سینماهای کشور طی آبان ماه، ۴۴ هزار و ۴۴۴
سئانس نمایش فیلم داشتند و توانستند از این
میزان نمایش، گیشه‌ای ۱۷ میلیارد و ۵۰۰ میلیون
تومانی داشته باشند. همچنین در ماه آبان ۲۶ فیلم
سینمایی اکران شدند و ۶۲۴ هزار نفر به سینما رفتند.

انیمیشن پرنیاسیما لویو با ۱۳۱ هزار مخاطب، سه میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان فروخت تا به تهای و درحالی که نمایش آن، از یازدهم آبان ماه شروع شد، در صدر برمخاطبتین و پرفروش ترین فیلم ماه سینمای ایران بايست. انفرادی با سه میلیارد و ۴۰۰ میلیون، سپر دلفینی با سه میلیارد و ۱۰۰ میلیون، ابلق با یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون و دوزيست نیز با یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان فروش، از رده های دیگر پرفروش ترین فیلم های آبان ماه خود دارند. کمدي اجتماعي بخارست که، از ۲۴ آبان روی پرده رفت، طی یک هفته نمایش خود در آبان ماه، ۴ هزار مخاطب داشت و توانست با گیشه یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون خود، ششمین فیلم پرفروش آبان ماه باشد. فروش فیلم هادر با یک مرسه با مهر، آفریلا قابل ملاحظه ای داشته است و پیش بینی می شود با جمع شدن اغتشاشات، سینماها در آذر یا استقبال بیشتر مردم رویه ور شوند. / خبرگزاری صدا و سیما

اکران

اکران فیلم «اینان» در هنر و تجربه

فیلم سینمایی «اینان» به کارگردانی رهبر قنبری و تهیه‌کنندگی علی برادری از چهارشنبه ۹ آذر در گروه سینمایی هنر و تجربه اکران می‌شود.

این فیلم سینمایی سال گذشته در شهر

مشهد ساخته شده و داستان عماد یک جوان ۴۰ ساله را روایت می‌کند که برادرش اینانیمند از عواصم، عماد برای یافتن عشق و پیوندی راهی مشهد می‌شود اما این سفر طولانی و غیرمنتظره تجربات و آشنایی با افرادی را در پی دارد که باوهای قبلی او را به چالش می‌کشد و عشقی زمینی او را به درکی تازه از زندگی می‌رساند. علی برادری، الهه جعفری، صبا سهیلی، سیدهد آرمان و مرتضی قراقرانی بازیگران اصلی اینان هستند که در کنار جمعی از بازیگران سینما و تئاتر خراسان از جمله احمد رحمانی، علیرضا ضیاء عماد، پرت رباتی، شاپور ترکمن سربانی، علیرضا سنایی، محمد جعفرزاده، بهنام مرادی، زهره مرادی، الهه پژوهی و ... در این فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند.

است، حداقل تعداد ۲۴ استودیو فیلم غیر دولتی در کار تولید و ساخت فیلم هستند. منابع محلی خبر از فعالیت روزانه ۱۲۵ سالن نمایش فیلم می‌دهند که ۱۳ سالن قابلیت پخش محصولات سه بعدی و دیجیتال را دارد. در مناطق روستایی هم که نمایش فیلم‌ها با کمک پرژکتورهای ویدئویی صورت می‌گیرد، بیش از ۶۰۰ پرژکتور ویدئویی این فیلم‌ها را به نمایش می‌گذارند.

تلاش برای غلبه بر چالش‌های فرهنگی

سینمای بلاروس در چند دهه اخیر تلاش‌هایی برای همکاری مشترک با کشورهای دور و نزدیک خود داشته و سعی کرده ارتباط و مناسبات بیشتر و نزدیک‌تری با جهان خارج داشته باشد. ایران هم که در نزدیکی این کشور قرار دارد، یکی از مناطقی است می‌تواند با ارائه چشم‌اندازی کلی از همکاری‌های مشترک در زمینه ساخت محصولات سینمایی و تلویزیونی بلاروس همکاری کند. بعد به نظر می‌رسد تفاوت‌های فرهنگی و با نوع زندگی مردم دو کشور، مانعی جدی برای این فعالیت‌ها باشد. مردم هر دو کشور در کنار تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی که با هم دارند، به سرسختی‌اشتراتی چون مخالفت با توسعه‌گر نظامی خارجی، تلاش برای غلبه بر چالش‌های فرهنگی موجود در دل جامعه، نوع حرکت به سمت مدرنیته و راه‌های تلاش برای حفظ ارزش‌های فرهنگی، مذهبی و بومی در این کشور به وضوح شباهت، قارومت در برابر سلبه اقتصاد غرب بر اقتصاد بومی، سختی‌ها و چالش‌های حرکت به سمت تکامل اقتصادی در رشته‌های مختلف و تفاوت‌ها و تضادهای بین نسلی، از جمله موضوعاتی هستند که با وجود تفاوت زبانی و فرهنگی بین دو ملت ایران و بلاروس، می‌تواند زبان مشترکی در تولیدات هنری مشترک ایجاد کنند. در کنار آن، مبادله محصولات سینمایی بین دو کشور و فراهم کردن امکان نمایش عمومی محصولات برتر هر دو کشور در سالن‌های سینماهای ایران از نکاتی است که نباید از آن غافل بود. در سینمای هر دو کشور هنرمندان و فیلسانان متعدد و خلاق حضور دارند که ساخته‌هایشان جزو محصولات غیرمعمول و منحصر به سینمای جهان به حساب می‌آید و آراکان عمومی این فیلم‌ها برای مخاطبان جدی و دوستداران فیلم‌های غیرالیهودی، می‌تواند نقطه عطفی در سیستم توزیع نمایش در هر دو کشور باشد. در عین حال، این سرش هم مطرح است که آیا همکاری‌های مشترک سینمایی بلاروس و ایران با توجه به توانایی‌های بلاروس در زمینه برقراری ارتباط با اروپای شرقی، می‌تواند به سکوایی برای سینمای ایران و حرکت به سمت همکاری‌های مشترک با بقیه کشورهای اروپای شرقی باشد یا نه.